

இலக்கியக் கோட்பாட்டு நோக்கில் சிலப்பதிகாரம்

வி. சத்யவதி அ. *

அ தமிழாய்வுத்துறை, காவேரி மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருச்சிராப்பள்ளி-620018, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Silapathikaram from the Point of view of Literary Theory

V. Sathyavathy a, *

^a Department of Tamil, Cauvery College for Women, Tiruchirappalli-620018, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
sathishsathya0905@gmail.com

Received: 12-06-2022
Revised: 11-09-2022
Accepted: 18-09-2022
Published: 28-11-2022

ABSTRACT

The literary principles of the Tamils can be understood through Sangam literature and epic literature. The epic literature of great eminence has demonstrated to the world the culture and erudition of the Tamils. The thoughts of the creator are embodied in the literature he creates. We also find that they are capable of giving some ideas to the people living in society. An evaluation of its background in an epic system and the historical events embedded within it is to evaluate the weight of the text. This can be understood through the reading of Silapathikaram. In a country where the political system is averse to the idea that non-moral rule is harmful, misery will increase. There is no happiness in a country that does not have a good political system, which is like a desert; there is no peace; there is no security. A country with such a degraded state is like a desert, and therefore, it is the rule of righteousness that will make the people happy forever. The highest period of life is the period of a moral rule. In this way, Silapathikaram explains the political ethics of morality. When we try to classify the literary theories embedded in Silapathikaram, we find many of the pearls of the deep sea. The literary principles in Silapathikaram are such that we are proud of them. We will see only a few of them in this article.

Keywords: Silapathikaram, Literary Theory, Epic Literature, Literary Principles

முன்னுரை

ஓர் இலக்கியத்தின் படைப்பு நோக்கம் மேற்கொள்ளும் வடிவம் ஆதரிக்கும் தன்மை வெளிப்படுத்தும் திறம் என்பன அவ்விலக்கியத்தின் கொள்கைகளையும் கோட்பாடுகளையும் விளக்கும் வரையறைகள் ஆகும். இவ்வகையில் இளங்கோவடிகளின் நோக்கம் காவிய அமைப்பு கையாண்ட உத்திகள் என்பனவற்றை அறியும் முயற்சி வழி அவரது இலக்கியக் கோட்பாடுகளை இனம் காண்பதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பாடுபொருள் கொள்கை

படைப்பின் நோக்கம் கதை பொருளின் தன்மை, அகப்பொருள், புறப்பொருள் மரபுகளையும் பிற செய்திகளையும் பயன்படுத்திய தன்மை ஆகியவற்றில் இருந்து பாடுபொருளில் அவர் மேற்கொண்ட நெறியை அறியலாம்.

நோக்கம்

கண்ணகி கதையின் வழி நல்லறங்களை உணர்த்த வேண்டும் என்பது இவரது காப்பிய படைப்பின் நோக்கம் ஆங்காங்கே பாத்திரங்களின் கூற்றாகவும் தமது கூற்றாகவும் அமைந்துள்ள அறிவுரைகள் இதற்கு சான்றாகின்றன.

சங்ககாலப் புலவர்களாத் தம் கவிதை முயற்சிக்குத் தூண்டிய உணர்ச்சிக்கு வேறாகப் பிரிதொன்று இளங்கோவடிகளைத் தூண்டக் காண்கிறோம். தனித்த சில நிகழ்ச்சிகள், உண்மைகள் என்பவற்றிற்கு வேறாகப் பொதுவான சில அடிப்படை உண்மைகள் கவிஞன் பொருளாதலைக் காண்கிறோம். சிலப்பதிகாரக் கதையை முடிக்கும் போதும் இளங்கோவடிகள் சில அடிப்படை அறங்களை விதந்து எடுத்துக்கூறி முடிப்பது இக்கருத்தினை உறுதிப்படுத்தும். எனவே காலச்சுழலுக்கு ஏற்ப இலக்கியத்தின் நோக்கமும் மாறுபடும் எனலாம் (Arunachalam, 1971)

பாடுபொருள் நெறிகள்

காப்பியங்களுள் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, பெரிய புராணம் ஆகிய மூன்றும் தமிழகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு புனையப்பட்டவை. தமிழ் காப்பியங்களில் பெரும்பாலானவை பிற மொழியைத் தழுவி அமைந்திருப்பினும் முதற்காப்பியமான சிலப்பதிகாரம் தமிழ் மூலக்கதையாக அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நூல் கண்ணகியின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சியை கதை பொருளாகக் கொண்டது. அரசரைப் பாடும் மரபிலிருந்து குடிமக்களைத் தலைமை பொருளாக கொண்டுள்ளமை அவரது சமுதாய சிந்தனையை உணர்த்துகிறது. நல்வினை, தீவினை பற்றிய கருத்துக்கள் அரசியல் ஒற்றுமை கற்பின் பெருமை என்ற அடிப்படையில் கருத்துக்களை விளக்குவதாக கதைப்பொருள் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

கதைத் தலைவியின் வாழ்வில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்கு அவளது காலணியான சிலம்பே அடிப்படைக் காரணமாகின்றது. இதுவே கதை வளர்ச்சிக்கும் அடிப்படையாகிறது. இதனைக் கருத்தில் கொண்டு நூற்பெயரையும் சிலப்பதிகாரம் எனக் காரணப்பெயராக அமைத்துள்ளது கருத்தத்தக்கது. சங்க இலக்கியப் பாடுபொருள் நெறியினின்றும், சிலப்பதிகாரம் வேறுபட்டதாயினும் காப்பியக் கட்டுக்கோப்பிற்குச் சிறப்பளிக்கும் வகையில் மரபுகளுள் சில பின்பற்றப்பட்டுள்ளன.

அகப்பொருள் மரபு

நூலில் அகப்பொருள் மரபும் தேவைக்கேற்பவும், இடத்துக்கேற்பவும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கானல்வரிப் பாடல்களில் இந்நெறி பெரிதும் பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. “சென்னி என்றும் காவிரி என்றும் தலைவன் தலைவியர் பெயர் சுட்டிக் கூறப்படுதலான் அகப்புறபாடலாயின்” எனவும் கூறுவர். தோழி தலைமகனை வரைவு கடாதல், பொய் பாராட்டல், இரந்து பின் நிற்பல், குறியிடத்து தலைவியைக் கண்ட பாங்கன் கூறுதல், குறை நயப்பித்தல், காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவி, அறத்தொடு நிலை என்பன போன்ற துறைகள் கானல்வரியில் கையாளப்பட்டுள்ளன (Somasundaranar, 1972).

அகனைந்திணைக்குரியவைகளாகக் கருதப்படும் மருதம், நெய்தல், பாலை, முல்லை, குறிஞ்சி என்னும் ஐந்து நிலங்களைப் பற்றியும் முறையே இந்திரவிழுவூரெடுத்த காதை, கானல் வரி, வேட்டுவ வரி, ஆய்ச்சியர் குரவை, குன்றக்குரவை என்னும் காதைகள் விளக்குகின்றன. குன்றக்குரவையில் கண்ணகியின் புகழை வெளிப்படுத்துவதற்குரிய கருவியாகக் குரவைக்கூத்து அமைந்துள்ளது. நீர்ப்படைக்காதையில் குறிஞ்சி, மருதம், முல்லை, நெய்தல் நில அடிப்படையில் முறையே குறிஞ்சி ஏர்மங்கலப் பாடல், வேயங்குழலிசை, நெய்தற்பண் எனும் நான்கு பண்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன (Somasundaranar, 1972). தோழி கூற்றாக அமைந்துள்ள இப்பாடல்கள் சேரனது வரவை மையமாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளன (Somasundaranar, 1972).

ஊர்காண் காதையில் மதுரையின் சிறப்பைக் கூறுகையில் ஐந்திணைக்குரிய பொழுது அடிப்படையில் வர்ணனை அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வாழ்த்துக் காதையில் தோழி நற்றாய் செவிலித்தாய்

என்னும் பாகுபாடு காட்டப்படுகிறது (Somasundaranar, 1972). இங்கு சுட்டப்பட்ட அவற்றுள் அகப்பொருள் மரபும் அப்படியே பின்பற்றப்படும் அவை நேரடியாக கதை நிகழ்ச்சியில் இடம் பெறவில்லை. கதையில் அமைந்த காட்சிகள் வழியும் வருணனை வழியும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. வாய்ப்புள்ள இடங்களில் அவை பயன்படுத்தும் நிலையை இங்கு உணரலாம். இம்முறை இன்றி தேவைக்கேற்பவும் பொருளுக்கேற்ப வைத்து கையாளும் முறையும் காணப்படுகிறது.

களவுக் காலத்தில் நிகழும் "நலம் பாராட்டல்" என்னும் பண்பு மனையறம் படுத்த காதையில் கற்புக் காலத்தில் நிகழ்வதாக கூறப்பட்டுள்ளது. இங்கு நலம் பாராட்டல் என்னும் அகப்பொருள் மரபும் கலைகளிலும் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்ட கோவலனின் பண்புகளை உணர்த்தும் கருவியாக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கடலாடு காதையில் கோவலன் ஊடல் கொள்ளும் காட்சி காட்டப் பெறுகிறது. பெண்களே உடல் கொள்வதாக அமைக்கும் சங்க இலக்கிய மரபுக்கு மாறுபட்ட இக்காட்சி கதை மேலும், வளர்வதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கும் வகையில் கோவலன் மாதவி இடத்துக்கொண்ட மனமாற்றத்தை உணர்தற்கு இம்முறை கையாளப்பட்டுள்ளது (Somasundaranar, 1972).

உள்ளுறை அமையப் பாடுவது அகப்பாடல் மரபாகும். கானல்வரியில் மட்டும் இம்முறை கையாளப்பட்டுள்ளது. இங்கும் கதைத் இருப்பதற்குரிய கருவியாகவே உரையோடு பாடும் முறை பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக பொருளை உணர்த்த வேண்டும் என்னும் நோக்கை விட கதை திருப்பத்திற்கு பயன்படுத்த வேண்டும் எனும் நோக்கே இவ்வுள்ளுறை பயில்வில் மிகுந்து நிற்கிறது.

இவைகளை நோக்கும்பொழுது பழைய இலக்கிய மரபுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவற்றை தமது நோக்கிற்கு ஏற்ப பயன்படுத்தலாம் எனும் கோட்பாடு புலனாகிறது. பழைய இலக்கிய மரபுகளைச் சுட்டுதல் வேண்டும் என்னும் எண்ணம் இதற்கு காரணமாய் அமைந்தது எனலாம்.

புறப்பொருள் மரபு

பொதுவியல் துறைகளாகிய காட்சி, கால்கோள், நீர்ப்படை, நடுகல் என்னும் துறைக்குரிய விளக்கங்களாக வஞ்சிக் காண்டத்தில் தனித்தனிக் காதைகளை அமைத்துக் கொண்டுள்ளமையே இவரது புறப்பொருள் நெறியைப் புலப்படுத்துகிறது.

கொற்றவை பற்றிய வர்ணனையும், முன்றிற்சிறப்பு, மறக்குடி சிறப்பு வென்றிக் கூத்து முதலியனவும் சேரனின் வெற்றி சிறப்பைப் பாடுவதும், கணவனை இழந்த கண்ணகியின் புலம்பலும், மாடலன் நிலையாமையை உணர்த்தும் தன்மையும் அப்படியே தொல்காப்பியத்தைப் பின்பற்றியனவாயுள்ளன.

இவர் காட்டும் போர்க்கள வர்ணனை தும்பை துறையின் விளக்கமாகத் திகழ்கிறது. காட்சிக் காதையில் சேரனது வஞ்சினம் தொல்காப்பிய நூற்பாவை அடியொற்றி அமைந்துள்ளது. புறத்திணை துறைகள் அனைத்தும் இதில் நிழலாக கூறப்பட்டுள்ளன. வஞ்சினம் கூறுபவன் இன்னின்ன செயல்களைச் செய்வேன் என்று கூறாது அச்செயல்களைப் பற்றிய விளக்கத்தை உள்ளடக்கிய இலக்கணத்தையே கூறும்படி செய்துள்ளார் அடிகள்.

"குடை நிலை வஞ்சியுங் கொற்ற வஞ்சியும்

நெடுமா ராய நிலைஇய வஞ்சியும்

வென்றோர் வியங்கிய வியன்பெரு வஞ்சியும்

பின்றாச் சிறப்பிற் பெருஞ் சோற்று வஞ்சியும்

குன்றாச் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளையும்

வட்கர் போகிய வான்பனந் தோட்டுடன்

புட்கைச் சேனை பொலியச் சூட்டி"

தன வருவது சேரனின் வஞ்சினம். தொல்காப்பியத்தில் பயின்றுவரும் இத்தொடர்களில் குடை நாட் கோடல், வீர மிகுதி கூறல், படை மறவர்களுக்கு சிறப்புச் செய்தல், பகைவர் நாட்டிற்கு எரியூட்டல், வென்றபின் வீரர்களுக்கு பெருஞ்சோறு அளித்தல் என்னும் செயல்களை விளக்குவனவாக உள்ளது. செங்குட்டுவன் செய்ய விரும்பும் இச்செயல்களே அதற்குரிய குறியீடுகளாக அமைந்துள்ளன எனலாம். சுருங்கச் சொல்லல் என்னும் பண்பு கருதி இவ்வாறு படைத்து இருக்கக்கூடும் எவ்வாறாயினும் அனைவரும் அறிந்த இலக்கிய மரபுத் தொடர்களைப் பின்வரும் இலக்கியங்களில் பொருந்தும் வகையில் குறியீடுகளாக பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்னும் கோட்பாடு இங்கு தெளிவாகின்றது (Ilampuranar, 2005).

தொல்காப்பியம் கூறும் “கல்லைக் காண்டல்” எனும் பொருளமைந்த “காட்சி” என்னும் துறை சிலம்பில் எங்குக் கல் எடுப்பதென ஆய்ந்து காணும் காட்சிக்காதையாய் உள்ளது. கால்கோள் என்பது கல்லை நடுத்தற்குக் “கால்கோடல்” என தொல்காப்பியம் கூறும் சிலம்பில் கல்கொள்வதற்காக இமயத்தில் கால்கொள்ளும் செய்தியைக் குறிப்பதாக “கால்கோட்காதை” உள்ளது.

தொல்காப்பியர் காட்டியிருக்கும் பெரும்படையை இவர் நடுகல் காதையோடு சேர்த்து கூறியுள்ளார். கதையின் நிகழ்ச்சிக்கேற்ப இவ்வாறு திருத்தியமைத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது எனலாம். இலக்கண துறைகளை அவ்வவ்வாறே கைக்கொள்ளினும் அவற்றை சிந்தனை திறனோடு பயன்படுத்திய தன்மை புலனாகிறது.

பொதுவாகக் காண்கையில் தொல்காப்பியத்தை அடியொற்றி அப்படியே கையாண்ட தன்மை அகப்பொருள் நெறியை விட புறப்பொருள் நெறியில் மிகுந்து காணப்படுகிறது. வஞ்சிக்காண்டம் பொருத்தமான வாய்ப்பாக அமைந்தது இதற்கு காரணம் எனலாம். மரபின் அடிப்படையை மாற்றாது அதன் வண்ணத்தைச் சிறிது மாற்றிய நிலையிலும் இலக்கிய உத்தி என்ற நிலையிலும் பயன்படுத்தியுள்ள தன்மை அகப்புறத் துறைகள் இரண்டிலும் காணப்படுகிறது.

வெளிப்பாட்டு கொள்கை, நூல் அமைப்பு

நூலின் அமைப்பு உத்திகளும் அவரது வெளிப்பாட்டு கொள்கைகளை உணர்த்துவனவாய் உள்ளன. பொது வகையில் காணுங்கால் பிற காப்பியங்களை விட இந்நூல் செறிவுமிக்க அமைப்பை பெற்றுள்ளது. நூலின் ஒவ்வொரு கூறுகளையும் பகுத்துக் காணும் வழி இப்பண்புண்மையை தெளிவாகக் காணலாம்.

வாழ்த்து

வாழ்த்து அமைப்பில், கூட்டமைப்பாக அமையும் நாடக அமைப்பை கையாண்டிருப்பினும், இவரது வாழ்த்து முறை தனித் தன்மையுடையதாக உள்ளது. திங்கள், ஞாயிறு, மழை என்பவற்றின் வாழ்த்தாகத் தொடங்கி இவைகளுக்கு முறையே சோழ மன்னனின் வெண்கொற்றக்குடை, ஆணைச்சக்கரம், தண்ணளி ஆகியன உவமையாக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கு திங்கள் முதலான உவமைப் படுத்தப்படும் பொருள்களுக்கு உவமம் பொருளாக விளங்கும் சோழனது பெருமைகளுக்கே முதலிடம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது என்பது தெளிவு. திங்கள், ஞாயிறு, மழை என்ற மூன்றின் வாழ்த்து வழிமுறையே சோழ மன்னனின் செங்கோல், ஆணைச்சக்கரம், தண்ணளி ஆகியவற்றின் சிறப்புகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. காப்பியத் தலைமாந்தர்கள் சோழநாட்டைச் சேர்ந்தவர்களாதலால் அதற்கேற்ப இவ்வாறு அமைத்துள்ளார். திங்கள், ஞாயிறு, மழை என்பவைகளை அடுத்து பூம்புகாரை வாழ்த்தியிருப்பதும் இதனை உறுதிப்படுத்தும். இங்கு, பாடுபொருளில் உள்ள தலையாய பொருளுக்கு இயைய வாழ்த்து அமைய வேண்டும் எனும் கோட்பாடு தெளிவாகிறது.

தொடக்கம்

தேவையற்ற செய்திகளைவிட்டு நேரடியாகச் செய்திக்குள் புகவேண்டும் என்பதே இவரது எண்ணமாக அறியக் கிடக்கிறது. ஆய்வுக் கட்டுரைக்குத் தேவையான செறிவு மிகுந்த முன்னுரையைப் போன்று எடுத்த எடுப்பிலேயே கண்ணகியின் சிறப்பை எடுத்துக்காட்டும் காப்பியத் தலைமைப் பண்புக்கேற்ப, அவளது அறிமுகத்தை முதலில் அமைந்திருப்பது இதனை உணர்த்தும்.

முடிவு

நூலின் இறுதியில் ஆசிரியர் தன்னையும் ஒரு பாத்திரமாக அமைத்துக் கொண்டு, நேர்க் கூற்றாகவே நூலின் முடிவை அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். கதையோடு இயைந்த முறையில் நூலின் அகத்ததாகத் தம் கூற்றாகவே தமது இலக்கியம் உணர்த்தும் உண்மையை எடுத்துக்காட்டியிருப்பது கிளத்து முறையில் கையாண்ட புதிய உத்தி எனலாம். தமது இலக்கியப் பயனை அழுத்தம் கொடுத்துக் காட்டுதற்கு இம் முறையினைக் கையாண்டிருக்க வேண்டும்.

நூற்பாகுபாடு, காண்டப் பாகுபாடு

பெரும்பிரிவுகள் காண்டங்களாகவும், உட்பிரிவுகள் காதைகளாகவும் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. சோழ, பாண்டிய, சேரர் நாடுகளின் அடிப்படையில் காண்டங்கள் மூன்றாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. கதை நிகழ்ச்சிகளால் ஆன இம்மூன்று நாடுகளின் பெயர்களே இக்காண்டங்களின் பெயர்களாகவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அரசியல் ஒருமைப்பாட்டை விரும்பும் சமுதாய நோக்கு இங்கு வெளிப்படுகிறது. மூன்று நாடுகளையும் உள்ளடக்கியதாக அமைய வேண்டுமென்னும் நோக்கோடு நிகழ்ச்சிகளைப் பகுத்துண்டு தன்மையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒவ்வொரு காண்டத்தின் இறுதியிலும் 'கட்டுரை' என்ற பகுதியை அமைத்து அவ்வக் காண்டங்களின் செய்திகளை அப்பகுதியில் தொகுத்து கூறுகிறார். வகுத்தும், தொகுத்தும் செய்திகளை விளக்கும் இலக்கண நெறியை ஒட்டியும், கூறப்பட்டச் செய்திகளை மீண்டும் நினைவுறுத்துதற்கெனவும் இத்தன்மை மேற்கொள்ளப்படுகிறது எனலாம்.

காதை பகுப்புகள்

"எக் காப்பிய வரைவிலக்கணத்தைக் கூறப்படாத காதை என்றதோர் நூற்பகுப்பை சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை பெருங்கதை ஆகிய முப்பெரும் படைப்புகளும் கொண்டுள்ளன" (Vijayalakshmi, 1980).

சிலம்பின் காதைகள் நிகழ்ச்சி அடிப்படையில் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. பாடல், காதை, வரி, மாலை என்ற முறையில் காதைகளுக்குப் பெயரிடப்பட்டுள்ளன. கானல்வரி, வேட்டுவவரி, ஆய்சியர் குரவை என்பன பாடல் அமைப்பாலும், கூத்து வகையாலும் பெயர் பெற்றன. ஊர்தழ்வரி பாடல் அமைப்போடு கதைச் செய்திக்கு ஏற்பவும், பெயர் இடம் பெற்றுள்ளது கண்ணகியின் துன்பத்தின் இயல்பையும் வஞ்சினதின் இயல்பையும் கூறுவன துன்பமாலை, வஞ்சின மாலை எனப் பெயர்பெற்றன. இவ்வாறு முப்பது காதைகளும் கூறப்படும் செய்தி பாடல் அமைப்பு என்ற அடிப்படையில் பெயர்களைக் கொண்டுள்ளன. வாழ்த்துக்காதை வரிப்பாடல்களைக் கொண்டதாய் இருப்பினும் காதை என்றே பெயர் பெற்றுள்ளது. பிறக்காதைகள் நிகழ்ச்சியை விளக்குவதற்கென அமைய துன்பமாலை மட்டும் உணர்வை விளக்குவதற்கென அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு காதையின் முடிவும் அடுத்து வரும் காதை தொடக்கத்தோடு இயைந்த முறையிலேயே அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

உரைப்பாட்டுமடை, கருப்பம் என்பன சில காதைகளின் தொடக்கமாகவும் உட் பகுதிகளாகவும் காணக் கிடைக்கின்றன. மங்கலவாழ்த்து பாடலுக்கு முன் உரைபெறு கட்டுரை எனும் பகுதி அமைந்து பல அரசர்களும் பத்தினி தெய்வத்தை ஏத்தும் சிறப்பைக் கூறுகிறது. ஒரு நாடக முன்னுரையை ஒத்துள்ளது இவ்வமைப்பு. கானல் வரியில் கோவலன் பாட தொடங்குவதற்கு முன்னும் மாதவி பாட

தொடங்குவதற்கு முன்பும் கட்டுரை எனும் பகுதி உள்ளது. வேட்டுவ வரியில் எயினர்கள் ஆடும் கூத்திற்கு முன் உரைப்பாட்டு மடை உள்ளது ஆய்ச்சியர் குரவையில் கருப்பம் கொளு, சுட்டு எடுத்துக்காட்டு என்னும் பகுதிகள் உள்ளன இவற்றில் அமைப்புகளை நோக்குகையில் பாத்திரங்கள் நிகழ்ச்சிகளிடையே அமையும் ஆசிரியர் கூற்றாகவும், கூத்துகளுக்கு இடையே நிகழும் நிகழ்ச்சி அமைப்பினைச் சுட்டுவதாகவும் இவை விளங்குகின்றன. இவை அனைத்தும் அமைவிடத்தாலும் பொருளாலும் பெற்ற காரணப் பெயர்களாக உள்ளன.

வாழ்த்துக் காதையில் வாழ்த்து பகுதியை அடுத்து அம்மானைவரி, கந்துவரி, ஊசல்வரி, வள்ளைப்பாட்டு எனும் உட்பிரிவுகள் அமைந்துள்ளன. இவற்றில் முறையே சோழ, பாண்டிய, சேர மன்னர்களின் குலப் பெருமையும் வள்ளைப்பாட்டில் மூவரது இலச்சினைகள் பெருமையும் குறிக்கப் பெறுகிறது (Vijayalakshmi, 1980). இங்கு பாடுபொருள்கள் இடையே அமைந்துள்ள பாகுபாட்டை இனஞ்சுட்டுதற்குரிய உத்தியாக மகளிர் விளையாட்டு வகைகளை வரையறையாகக் கொண்டுள்ளனர். பாடுபொருளைத் தெளிவாக விளக்குவதற்கு மக்கள் வழக்கில் உள்ள பண்பாட்டுக் கூறுகளைக் கருவியாக பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்னும் நெறி இங்கு புலனாகிறது.

உரைப்பாட்டு மடைகள் அனைத்தும் அவ்வக்காதையின் நிகழ்ச்சிக்குரிய முன்னுரையாக மட்டும் அமைய வாழ்த்துக்கள் உரைப்பாட்டு மடை முழு நிகழ்ச்சிகளையும் கூறுவதாக உள்ளது. நூலின் இறுதிப்பகுதியாதலால் நடந்த நிகழ்ச்சி அனைத்தையும் நினைவு ஓட்டுவதற்கு இவ்வாறு அமைத்துள்ளார் எனலாம்.

கானல் வரி, வேட்டுவ வரி, ஆய்ச்சியர் குரவை, குன்றக்குரவை, வாழ்த்துக் காதை, என்னும் கூற்றாக அமையும் பகுதியினுள் மட்டும் இவ்வமைப்பு உள்ளதை நோக்குமிடத்து கற்பவர்க்கு நிகழ்ச்சி விளக்கம் கருதி மேற்கொண்ட அமைப்புகளாயுள்ளமையை அறியலாம்.

முடிவுரை

இதுவரை கண்ட பகுப்புகள் அனைத்தும் காவியத்தை எளிதாகவும் சுவைபடவும் கூறுவதற்கு, அடிகள் தம் சிந்தனை வழி மேற்கொண்ட நெறிகள் எனலாம். தமிழில் தோன்றிய முதற் காப்பியமாதலால் இந்நூலுக்கேயுரிய சிறப்பு அமைப்புகளாக இவை விளங்குகின்றன. பொதுவகையில் காண்கையில் சமுதாயத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக கதைப்பொருளைக் கையாண்டத் தன்மை, உலக இயல்புக்கு ஏற்ற வகையில் கதைத் தலைவர்களைப் படைத்த ஆற்றல், காப்பியக் கட்டுக்கோப்பிற்கு உதவும் வகையில் மீவியற்கை நிகழ்ச்சிகளைக் படைத்தருளிய தன்மை, மக்களுக்கு பயனளிக்கும் கலை, பண்பாடு, வரலாறு பற்றிய செய்திகளைக் கூறவேண்டும் என்ற விழைவு, காப்பிய விரிவுக்குக் காரணமான இச்செய்திகள் கதையோடு இயைந்த முறையில் அமையவேண்டும் என்ற விருப்பம், பழைய மரபுகளைத் தழுவியும், தேவைக்கேற்ப புது நெறிகளை மேற்கொண்டு இலக்கியம் படைக்க வேண்டும் என்ற ஆவலும், காப்பிய நோக்கத்தை நிகழ்ச்சிதோறும் தொடர்ந்து சுட்டுதல் வேண்டும் என்ற எண்ணமும் இளங்கோவடிகளுக்கு இருந்ததை அவர் காப்பியத்தின் வழி அறிய முடிகிறது. மேலும், காப்பியக் கட்டுக்கோப்பிற்குத் தேவையான புதிய உத்திகளைப் படைத்துக் கொள்ள வேண்டும், சமுதாய மேம்பாட்டை இலக்கிய நோக்காகக் கொள்ள வேண்டும், இலக்கிய புலவன், தமிழ் முழுதறிந்த தன்மையனாக இருக்க வேண்டும் என்பன இளங்கோவடிகளின் இலக்கியக் கோட்பாடுகளாக இருந்தமையைக் காணமுடிகிறது.

References

- Arunachalam, M. (1971) Silappathigaram Sinthanai, Madurai Kamaraj University, Madurai, India.
- Ilampuranar, (2005) Tholkappiya Porulthigaram, Gowra Agencies, Chennai, India.
- Somasundaranar, Po.V. (1972), Silapathikaram Mulamum Uraium, Thirunelveli, South India, Saiva Siththantha Nool Pathippagam, Chennai, India.
- Vijayalakshmi, R. (1980) Kappiya Pagupadu, Annam Veeliyeedu, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License